

TARZAN

Skrevet av Merete M. Stuedal og Lisa Smith Walaas
Musikk av Lisa Smith Walaas

Fritt etter Edgar Rice Burroughs romanserie

ROLLER

Tarzan 10 år

Tarzan 17 år

Kembo (en hangorilla)

Kala (en hungorilla)

Tanja (en ape)

Tobi (en ape)

Tebo (en ape)

Zazzi (en sebra)

Tonje (en elefant)

Strutte (en struts)

Stritte (en struts)

Sabor (en panter)

Jane

Professoren

Greystoke

Lille Klumpen

En elefantflokk

SCENEOVERSIKT

PROLOG: KALA FINNER TARZAN	3
MITT LILLE BARN	3
SCENE 1: I JUNGELEN	4
I JUNGELEN	4
SCENE 2: TARZAN OG TANJA INNGÅR ET VEDDEMÅL	8
SÅ KLART JEG KLARER DET	13
SCENE 3: TARZAN PLUKKER VÆRHÅRET TIL SABOR	14
SCENE 4: KALA TRØSTER TARZAN	15
TI FINGRE OG TI TÆR	16
SCENE 5: TARZAN BLIR ELDRE	17
SCENE 6: MENNESKENE KOMMER TIL JUNGELEN	17
DRØMMEN OM ET JUNGELLIV	21
SCENE 7: TARZAN MØTER MENNESKER FOR FØRSTE GANG	22
SCENE 8: TARZAN OG JANE MØTES	25
ET ELEFANTLIV	27
SCENE 9: TARZAN KLANDRER KALA	27
SCENE 10: TONJE TRØSTER TARZAN	30
SCENE 11: GREYSTOKES PELSDRØM	31
PELSDRØMMEN	31
SCENE 12: JANE LÆRER TARZAN Å SNAKKE	35
TIDEN GÅR	38
SCENE 13: TARZAN BESTEMMER SEG FOR Å BLI MED JANE	43
HJERTET DITT	44
SCENE 14: GREYSTOKE FANGER TANJA OG ZAZZI	45
JEG SKAL FANGE DEM	46
SCENE 15: GREYSTOKE TRUER PROFESSOREN	47
SCENE 16: TARZAN ØVER SEG PÅ Å VÆRE MENNESKE	48
SCENE 17: PROFESSOREN VISER GREYSTOKE VEIEN TIL APENE	53
PELSDRØMMEN (REP.)	55
SCENE 18: KEMBO BLIR SKUTT	56
SCENE 19: JANE REDDER KEMBO	59
SCENE 20: TARZAN OG JANE BLIR I JUNGELEN	62
I JUNGELEN	66

PROLOG: KALA FINNER TARZAN

(Med: Kembo, Kala og Tarzan som baby)

VI BEFINNER OSS DYPT INNE I JUNGELLEN ET STED LANGT BORTE FRA SIVILISASJONEN. VI HØRER BARNEGRÅT OG SER ET LITE MENNESKEBARN LIGGE FORLAT I EN KURV. KALA, EN HUNGORILLA I SORG ETTER Å HA MISTET SITT EGET BARN, TITTER FORSIKTIG FREM. HUN BLIR HELT OPPSLUKT AV DET LILLE BARNET.

KALA (til Tarzan):

Hvem er du?

KEMBO, EN HANGORILLA OG LEDEREN AV APEFLOKKEN, OBSERVERER KALA.

KEMBO:

La den være.

KALA IGNORERER HAM. HUN GÅR MOT DEN LILLE GUTTEN OG DYTTER HAM LITT I SIDEN. GUTTEN BLIR HELT STILLE.

KALA (til Tarzan):

Ikke vær redd. Jeg skal ikke skade deg.

KEMBO:

Kala!

KALA GÅR TRUENDE MOT KEMBO OG SLÅR SEG HARDT TIL BRYSTET, SOM GORILLAER GJØR. TIL TROSS FOR AT KEMBO ER STØRRE OG STERKERE ENN KALA, TREKKER HAN SEG UT AV KRANGELEN. KALA PLUKKER OPP DET LILLE BARNET.

KALA:

Hei! Hvem er du for en, og hva gjør du her helt alene? Har du mistet flokken din?

DEN LILLE GUTTEN GRÅTER LITT.

Mitt lille barn

(Med: Kala)

KALA:

Hysj, nå, min lille, hva gjør du her?

Ja, hysj, nå, så, så, hva er det du er?

Jeg har aldri sett noen som deg

Vil du bli med meg?

Men vil du passe inn i flokken min?

Ti fingre, ti tær, og selv om jeg holder deg kjær

Vil et liv hos oss sikkert ikke bli lett

Men et barn er et barn uansett

Så ikke gråt, mitt lille barn
Ja, jeg er her, mitt lille barn

Nå har jeg funnet deg
Du er med meg
Og så vakker du er
Med ti fingre og ti tær

Så ikke gråt, mitt lille barn
Ja, jeg er her, mitt lille barn

Ja, mamma er her for deg
Vi går nå samme vei
Og ingen skal få komme mellom deg og meg

Så ikke gråt, mitt lille barn
Ja, jeg er her, mitt lille barn
Ja, mamma er her

SCENE 1: I JUNGELEN

(Med: Tarzan (10 år), Kembo, Kala, Tanja, Tobi, Tebo, Zazzi, Tonje, Stutte, Stritte, Sabor, elefantene og apebarna)

DET GÅR TI ÅR OG TARZAN VOKSER OPP SAMMEN MED APENE. HAN SLITER LITT MED Å FINNE PLASSEN SIN, MEN HAN HAR LIKEVEL BLITT GOD VENN MED TANJA, SOM OFTE TAR STYRINGEN OG LEDER GJENGEN, TVILLINGENE TOBI OG TEBO SOM SJELDENT GÅR GJENNOM EN SAMTALE UTEN Å BEGYNNE Å SLÅSS, SEBRAEN ZAZZI SOM ER LIKE FORFENGELIG SOM NAVNET SITT OG TONJE, DEN KJÆRLIGE OG LITT BEKYMREDE ELEFANTEN.

I jungelen

TANJA:
Sistemann bort dit
Er en råtten banan
Sistemann bort dit
Er en gammel bavian

TANJA, TOBI, TEBO, ZAZZI OG TONJE:
Og ikke skyld på meg
Hvis du ikke får det til
Du får det til hvis du vil

TARZAN (roper):
Jeg vil! Jeg vil! Jeg vil!

TANJA:
Førstemann ned der
Kan plukke mine lus
Jeg tar tiden nå, men skal være

TARZAN:
Fus!

TANJA, TOBI, TEBO, ZAZZI OG TONJE:
Og ikke skyld på meg
Hvis du ikke får det til
Du får det til hvis du vil

TARZAN (roper):
Jeg vil! Jeg vil! Jeg vil!

ALLE:
Her i jungelen kan vi finne på
Alt vi vil fra morgen til kveld
Og lianer henger overalt
Ta så godt tak i dem og sleng deg frem

O o o a a a a (X2)
O o o a a a a
Kjenn hvor deilig det føles
Og fly avsted før du faller ned
O o o a a a a
Livet her er fantastisk
Fra år til år
Med flokken vår

Her er livet flott og bekymringene glemt
Så lenge alle gjør det apefar har bestemt

Lek og dans og sang
Og bananer dagen lang
Ja, dette er jungelens gang

Her i jungelen kan vi finne på
Alt vi vil fra morgen til kveld
Og lianer henger overalt
Ta så godt tak i dem og sleng deg frem

O o o a a a a
O o o a a a a

SOLO:
La strutsene strutte og riste på fjær

ALLE:
Oh, oh, oh, yeah

SOLO:
La Zazzi vise hvor zazzi Zazz er

ALLE:
Oh yeah, Zazzi

SOLO:
La apebarna danse med sine knær

ALLE:
Oh, oh, oh, yeah

SOLO:
Og nå må alle bli med, for alle er her

ALLE:
Så rist deg løs og kjenn at du lever
Ja, rist deg løs og kjenn at du lever

*TO STRUTSER, STRUTTE OG STRITTE, BLIR BRÅTT UROLIGE. DE
KJENNER AT DET ER FARE PÅ FERDE. DE BLIR RASTLØSE OG VANDRER
RUNDT HVERANDRE I SIRKEL.*

STRUTTE:
Åhhhh! Nå er det noe som ikke stemmer.

STRITTE:
Jeg kjenner det på fjæra. Det er noe skummelt her nå.

STRUTTE:
Jeg lukter fare.

SABOR KOMMER SMYGENDE INN.

STRITTE:
Jeg lukter... svart pels og stirrende øyne?

STRUTTE OG STRITTE OPPDAGER HAM.

STRUTTE OG STRITTE (*i kor*):
Sabor!

*KAOS BRYTER LØS BLANT ALLE DYRENE. DE TO STRUTSENE PUTTER
HODENE SINE NED I JORDA.*

STRUTTE:
Stritte?

STRITTE:
Ja?

STRUTTE:
Kan han se oss nå?

STRITTE:
Vi må bare gamble. Strutte?

STRUTTE:
Ja?

STRITTE:
Kan du si navnet mitt. Da blir jeg så rolig.

STRUTTE:
Stritte?

STRITTE
En gang til.

STRUTTE:
Stritte. Og du mitt.

STRITTE:
Strutte.

STRUTTE:
Stritte.

STRITTE:
Strutte.

STRUTTE:
Stritte.

STRITTE:
Strutte.

STRUTTE:
Stritte.

STRITTE:
Strutte.

STRUTTE:
Stritte.

*DE TO STRUTSENE BLIR BARE MER OPPJAGET. SABOR KASTER SEG FREM
MOT TARZAN.*

KALA:
Tarzan!

TARZAN:
Mamma!

KALA:

Løp, Tarzan. Løp!

TARZAN PRØVER Å FINNE EN VEI UT, MEN SABOR STÅR I VEIEN.

TANJA:

Opp hit!

TARZAN SER TANJA SOM HENGER I TOPPEN AV ET TRE. TARZAN LØPER TIL HENNE, MEN KOMMER SEG IKKE OPP I TREET. TOBI OG TEBO DYTTER HAM I RUMPA SÅ HAN KOMMER SEG OPP. I MELLOMTIDEN HAR KALA DISTRAHERT SABOR. SABOR FÅR NÅ OVERTAKET OG DYTTER KALA BORT. SABOR PEILER SEG INN PÅ ET AV APEBARNA.

SABOR:

Det kommer ikke til å gjøre vondt, jeg skal være rask. Like greit å få det overstått, ikke sant?

DEN LILLE APEN BLIR STIV AV SKREKK OG KLARER IKKE BEVEGE SEG. SABOR NÆRMER SEG IDET KEMBO KOMMER INN. HAN HAMRER ARMENE MOT BRYSTET OG SKREMMER BORT SABOR. HAN TAR DEN LILLE APEUNGEN UNDER ARMEN OG HJELPER KALA OPP MED DET SAMME.

KEMBO:

Kom nå.

APEBARNA FLOKKER SEG RUNDT KALA OG KEMBO, OG SAMMEN GÅR DE TILBAKE TIL APELEIREN.

SCENE 2: TARZAN OG TANJA INNGÅR ET VEDDEMÅL

(Med: Tarzan (10år), Tanja, Tobi, Tebo, Zazzi og Tonje)

ELEFANTEN TONJE TRAMPER UROLIG RUNDT.

TANJA:

Slapp av, Tonje, det gikk bra. Alle er like hele.

TOBI OG TEBO KOMMER HOPPENDE NED FRA TREET.

TOBI OG TEBO:

Ahhhh!

DE RULLER RUNDT HVERANDRE OG LEKESLÅSS. DEN ENE LEKER KEMBO, DEN ANDRE SABOR.

TONJE:

Huff, må det være så voldelig, kan dere ikke bare...

SEBRAEN ZAZZI HIMLER MED ØYNENE, SETTER SEG NED OG BEGYNNER Å FILE HOVENE.

TOBI (*som Kembo*):
Ta den og den og den.

TONJE:
Nei og nei og nei.

TEBO (*hveser tilbake som Sabor*):
Jeg er mørkets fyrste.

TOBI:
Jeg er jungelens høvding.

DE TO FLYR PÅ HVERANDRE IGJEN. DE RULLER RUNDT I SØLA.

TONJE:
Hallo? Nei, huff. Auda.

TANJA OVERMANNER DEM BEGGE TILSLUTT OG MOSER ANSIKTET DERES MOT BAKKEN.

TOBI OG TEBO:
Ahhh!

TANJA (*til Tonje*):
Du kunne bare ha satt deg på dem, så hadde alt vært over.

TONJE:
Hva mener du?

TANJA (*til Tobi og Tebo*):
Hvem er jungelens dronning?

TOBI:
Vi er.

TANJA MOSER HODENE DERES ENDA MER.

TOBI OG TEBO:
AHHH!

TANJA:
Hvem er jungelens dronning?

TONJE:
Må du være så voldelig?

TANJA:
Ja, det må jeg faktisk.

TANJA MOSER HODENE DERES ENDA MER.

TOBI OG TEBO:
Ahhh! Okey, du er! Du er jungelens dronning.

TANJA SLIPPER TAKET.

ZAZZI:
Jeg skjønner ikke at dere orker å søle til pelsen på den måten, hver eneste dag.

TANJA:
Fordi det er gøy.

ZAZZI FILER FERDIG HOVENE.

ZAZZI:
Hmm, jeg synes det virker litt slitsomt. Sånn, se'bra?

TANJA TREKKER PÅ SKULDRENE.

ZAZZI:
Hmm? Kom igjen, da. Se'bra?

ZAZZI FLOTTER SEG TIL OG FORVENTER ET KOMPLIMENT.

TANJA:
Se'bra!

ZAZZI:
Se'bra.

TARZAN PRØVER Å KOMME SEG NED FRA TREET, MEN HENGER FAST.

TARZAN:
Hallo! Kan noen hjelpe meg.

ZAZZI:
Hvorfor hopper du ikke bare ned?

TANJA (*til Zazzi*):
Fordi han ikke er ape. (*Til Tarzan*) Du kan bare slippe. Det er seriøst én meter igjen.

TARZAN:
Er du sikker?

TANJA:
Ja, hopp da.

TARZAN:
Okey. Da hopper jeg.

TARZAN HOPPER IKKE.

TOBI OG TEBO:
Hopp ned! Hopp ned! Hopp ned!

TARZAN:
Jeg hopper!

TARZAN HOPPER IKKE.

TARZAN:
Jeg hopper!

TONJE:
Skal jeg hjelpe deg?

*TARZAN HOPPER OG RAMLER I LANDINGEN. HAN SLÅR SEG LITT, MEN
LATER SOM AT DET GIKK BRA.*

TONJE:
Gikk det bra?

TARZAN DYTTER BORT TONJE.

TARZAN:
Så du ikke at jeg hoppa?

TONJE:
Jo, det bare så litt vondt ut.

TARZAN:
Så dere at jeg slåss mot Sabor, eller? Jeg bare mmh, også
slang jeg meg over ham, og han bare, ble liggende og pipe, og
nå er han livredd meg.

TANJA:
Bevis det.

TARZAN:
Hva da?

TANJA:
Hvis du er så modig som du sier så burde det ikke være noe
problem å bevise det.

TARZAN:
Hva skal jeg gjøre da?

TOBI:
Oh! Du skal....

TEBO:
Nei, du skal....

TOBI:
Eller...

TANJA:
Veeeent! Jeg bestemmer hva han skal gjøre.

TOBI:
Det er ikke bare du som bestemmer.

TANJA:
Du skal få tak i et av værharene til Sabor.

ZAZZI:
Oooh, spennende!

TONJE:
Er dette så lurt, da?

ZAZZI:
Hysj, Tonje, ingen er interessert i å høre fra deg akkurat nå.

TONJE:
Men, jeg tror ikke apefar kommer til å like dette noe særlig...

TARZAN:
Jeg gjør det!

TANJA:
Hva?

TARZAN:
Jeg gjør det. Hva skal jeg gjøre?

TOBI:
Oh! Du skal....

TEBO:
Nei, du skal....

TOBI:
Eller...

TANJA:
Veeeent! Du må snike deg innpå Sabor når han sover og nappe ut et av harene han har på nesa. Tør du det?

TARZAN:
Klart jeg gjør.

TANJA:
Vi får se, da.

TANJA GIR TEGN TIL AT GJENGEN SKAL GÅ. DE ANDRE FØLGER ETTER HENNE. TARZAN BLIR STÅENDE IGJEN.

Så klart jeg klarer det

(Med: Tarzan)

TARZAN:
Jeg er sterk og stor
Større enn du tror
Jeg skal lure han Sabor

Og jeg tar med
Et fint trofé
Så klart jeg klarer det

For jeg skal
Suggesugam
Så skal jeg lure ham
Trippe på tå
Og ta et værhaar
Jeg får det nok til
Hvis jeg bare vil

Så klart jeg klarer det
Ja, bare vent og se

For jeg er sterk og stor
Større enn du tror
Jeg skal lure han Sabor

Og jeg tar med
Et fint trofé
Så klart jeg klarer det

Ja, jeg skal klarer det, jeg klarer det
Jeg klarer det, jeg klarer det
Klarer jeg det?
Vil jeg klare det?
Jeg vet ikke om jeg klarer det

SCENE 3: TARZAN PLUKKER VÆRHÅRET TIL SABOR

(Med: Tarzan (10år), Sabor, Tanja, Tobi, Tebo, Zazzi, Tonje og Kembo)

TARZAN FØLGER ETTER SABOR SOM LEGGER SEG FOR Å SPISE. TARZAN GJEMMER SEG OG VENTER PÅ DET PERFEKTE ØYEBLIKKET. SABOR FALLER I KJØTTØVN, TARZAN SNIKER SEG OPP TIL HAM. IDET HAN PRØVER Å TA TAK I ET VÆRHÅR, KJENNER HAN KLØRNE TIL SABOR RUNDT ARMEN.

SABOR:

Ikke prøv deg.

TARZAN PRØVER Å FLYKTE, MEN SABOR GJØR SÅNN AT HAN SNUBLER OG FALLER TIL BAKKEN.

TARZAN:

Tanja! Tanja!

SABOR:

Hysj. Ikke så mye bråk midt i middagen.

TARZAN:

Gå vekk. Ikke rør meg.

SABOR:

Rolig nå. Vi skal alle dø en dag.

TARZAN:

Tanja!

SABOR:

Enten deg eller meg. Det er ikke noe farlig med det. Det er bare sånn livet er.

TANJA OG GJENGEN KOMMER LØPENDE.

TANJA:

Tarzan! Kom deg bort derfra.

TARZAN LØPER MOT TANJA. SABOR GÅR ROLIG ETTER, KLAR TIL Å ANGRİPE.

ZAZZI:

Ikke kom hit, da.

SABOR LØPER MOT VENNEGJENGEN I FULL FART. DE FLYKTER UNNA, MEN SABOR TAR DEM RASKT IGJEN. HAN KASTER SEG OVER TOBI OG FÅR LAGT HAM I BAKKEN. TARZAN DYTTER BORT SABOR OG HJELPER TOBI OPP. DE LØPER OG GJEMMER SEG. SABOR STYRTER ETTER, TYDELIG IRRITERT, MEN BLIR STOPPET AV KEMBO. DE SLÅSS, KEMBO GÅR SÅ

VIDT SEIRENDE UT AV KAMPEN. VENNEGJENGEN KOMMER SKAMFULLE FREM FRA HJEMMESTEDENE SINE.

KEMBO:
Gå hjem.

VENNEGJENGEN GÅR HJEMOVER, TARZAN BLIR STOPPET.

KEMBO:
Ikke du.

TARZAN:
Dette var ikke min idé. Det var Tanja som...

KEMBO:
Slutt. Nå er det på tide at du begynner å ta ansvar for deg selv.

TARZAN:
Unnskyld. Jeg skulle bare vise dem at jeg turte.

KEMBO:
Så du terget på deg Sabor? Skjønner du ikke hvor farlig det er? Du kunne dødd, Tarzan.

TARZAN:
Ja, jeg skjønner det.

KEMBO:
Og ikke nok med at du setter deg selv i fare. Du setter også Tobi og Tanja og alle de andre sitt liv i fare. Og for hva?

TARZAN:
Jeg ville bare være modig, sånn som deg.

KEMBO:
Du kommer aldri til å bli som meg.

KEMBO GÅR. TARZAN STÅR IGJEN ALENE, TYDELIG LEI SEG.

SCENE 4: KALA TRØSTER TARZAN

(Med: Kala og Tarzan (10år))

KALA KOMMER FOR Å TRØSTE TARZAN.

KALA:
Ikke vær lei deg. Han er bare redd for at noen skal bli skadet.

TARZAN:
Han hater meg.

KALA:
Han prøver å beskytte deg.

TARZAN:
Fordi jeg ikke hører hjemme her.

KALA:
Nei, fordi vi er glad i deg.

TARZAN:
Hvorfor er det ingen andre som ser ut som meg?

Ti fingre og ti tær
(Med: Kala og Tarzan)

KALA:
Hvor mange fingre har du?

TARZAN:
Ti.

KALA:
Akkurat som meg. Hvor mange tær har du?

TARZAN:
Ti.

KALA:
Det er akkurat som meg.
To øyne, en nese, en munn?

TARZAN:
M-hm.

KALA:
Så vi er jo nokså like i bunn og grunn

KALA:
Vi må alle finne vår vei
Og hvem vi er og skal bli
Og selv når du er skuffet og lei
Er det dette du må si:

Du er en av oss og flokken vår
Og det har du vært i ti år

Og dager du strever
Med å skjønne hvor du hører til
Du vet ikke hvilken vei du skal
Eller hva du egentlig vil

Så ta deg til brystet
Og kjenn hvordan pulsen slår
Og vit at jeg er med deg
Uansett hvilken vei du går

For jeg er din mor, og jeg lever der i hjertet ditt
Og du er min sønn, og du er her, her i hjertet mitt
Og det båndet blir aldri slitt
Så la det banke fritt
Det sterke hjertet ditt

SCENE 5: TARZAN BLIR ELDRE

(Med: Tarzan, Kembo og Sabor)

VI SER TARZAN VOKSE OG BLI ELDRE. HAN MESTRER JUNGELENS UTFORDRINGER OG BRUKER SABOR FOR Å TØFFE SEG OVERFOR DE ANDRE. SABOR ER TYDELIG IRRITERT, MEN FÅR IKKE HAS PÅ TARZAN. TARZAN HARSELERER MED SABOR SOM OM HAN VAR EN SIRKUSDIREKTØR. KEMBO OBSERVERER PÅ AVSTAND. TARZAN ER BLITT EN DEL AV GJENGEN, MEN SÅ HØRES DET PLUTSELIG ET SKUDD.

SCENE 6: MENNESKENE KOMMER TIL JUNGELEN

(Med: Jane, Professoren, Greystoke, Lille Klumpen, Strutte og Stritte)

EN NERDETE PROFESSOR OG HENS REISEFØLGE BESTÅENDE AV EN ONDSINNET OVERKLASSEKVINNE, GREYSTOKE, OG HENNES BLODFATTIGE SØNN, LILLE KLUMPEN, VANDRER GJENNOM JUNGELEN. PROFESSOREN ER PÅ SITT LIVS REISE OG UTFORSKER ALT HEN KOMMER OVER. GREYSTOKE OG SØNNEN HAR ÅPENBART ANDRE PLANER. NØYAKTIG HVA DISSE PLANENE DREIER SEG OM ER FORELØPIG EN GODT BEVART HEMMELIGHET.

PROFESSOREN:

Ikke skyt! Vi må la dyrene komme til oss.

GREYSTOKE:

Nei, ikke skyt, Lille Klumpen. Jeg vet du vil beskytte mamma, men vi må la dyrene komme til oss.

GREYSTOKE HUMRER FOR SEG SELV, DET UTVIKLER SEG TIL EN OND LATTER.

GREYSTOKE:

Moahaha!

PROFESSOREN AVBRYTER.

PROFESSOREN:

Hva er det som er så morsomt? Fant du noe gøy? Hvor er det noe gøy?

GREYSTOKE KREMTER SEG UT AV LATTEREN.

GREYSTOKE:

Nei da, bare litt allergier.

LILLE KLUMPEN BYGGER OPP EN OND LATTER FOR Å FÅ BEKREFTELSE FRA MAMMA GREYSTOKE. HAN VEIVER RUNDT SEG MED EN TAZER OG GIR GREYSTOKE ET UFRIVILLIG STØT.

GREYSTOKE:

Ææ! Ikke meg, Lille Klumpen! (Hvisker) Dyrene, vet du, dyrene.

PROFESSORENS NERDETE OG ENGASJERTE DATTER, JANE, KOMMER INN MED ET STORT KART HUN IKKE HELT SKJØNNER OPP ELLER NED PÅ.

JANE:

Pappa!/Mamma! Jeg tror kanskje vi heller skal denne veien!

PROFESSOREN OPPDAGER EN FUKTIG AVFØRING.

PROFESSOREN:

Jane! Se! En bæsje!

JANE:

Hva? Hvor da?

PROFESSOREN:

Se, Jane, er den ikke fantastisk! Greystoke! Kom og se!

PROFESSOREN, JANE, GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN STÅR BØYD OVER BÆSJEN. STRUTTE OG STRITTE KOMMER STRUTTENDE OG ANER FRED OG INGEN FARE. DE OPPDAGER MENNESKENE OG BLIR LAMMET AV FRYKT.

STRUTTE:

Stritte?

STRITTE:

Strutte?

JANE:

Hørte dere det?

PROFESSOREN:

Nei, hva da? Hva hørte du?

STRUTTE OG STRITTE STIKKER HODET I JORDEN AKKURAT IDET JANE SNUR SEG RUNDT.

JANE:

Jeg syntes jeg hørte noe.

PROFESSOREN:

Jungelens orkester, vet du, Jane.

PROFESSOREN LENER SEG INNTIL STRITTES RUMPE SOM STÅR RETT I VÆRET.

PROFESSOREN:

Tenk alt vi ikke vet om jungelens liv.

JANE LENER SEG OVER STRUTTES RUMPE.

JANE:

Ja, det er helt magisk. Endelig er vi her!

PROFESSOREN:

Og vi må være årvåkne, Jane. Vi kan ikke gå glipp av noen ting som helst.

JANE:

Jeg vet det. Alt skal noteres og dokumenteres.

DE STÅR OG KOSER LITT PÅ FJÆRENE TIL STRUTTE OG STRITTE OG LØFTER BLIKKET OG REFLEKTERER STILLE OVER HVOR HELDIGE DE BEGGE ER. GREYSTOKE KREMTER.

GREYSTOKE:

Hva med denne bæsjen?

PROFESSOREN:

Jane! Bæsjen! La oss se. Lukt! Mmm. Ta på den!

LILLE KLUMPEN BREKKER SEG.

LILLE KLUMPEN:

Ta på den?

JANE:

Ja! Alt du trenger å vite om ethvert dyr ligger i avføringen deres.

LILLE KLUMPEN:

I bæsjen, liksom?

JANE:

Ja, bæsjen.

LILLE KLUMPEN BREKKER SEG IGJEN. PROFESSOREN LUKTER OG TAR PÅ BÆSJEN. JANE TAR OGSÅ EN LITEN BIT OG GNIR DEN MELLOM FINGRENE.

JANE:

Hvilket dyr er det fra?

PROFESSOREN:

Jeg kjenner bambusskudd.

JANE:

Ja, og noen blader.

PROFESSOREN:

Den er litt rennende.

JANE:

Med noen klumper.

PROFESSOREN:

Det kan være gorillaer.

JANE:

Det må være det.

PROFESSOREN:

Åh, tenk om vi får sett gorillaer!

JANE:

Ja, jeg har lurt på om alt jeg har lest stemmer. Det at de lever i flokk og...

PROFESSOREN FÅR ET UTBRUDD AV EKSTASE OG KLEMMER JANE.

PROFESSOREN:

Jane! Tenk at vi endelig er her, Jane. Tenk på det! (*Til Greystoke*) Her har vi spart i flere år, og så kommer du, som en fjern slektning fra Amerika, og betaler hele turen.

GREYSTOKE:

Det er jeg som skal takke dere. Jeg har lenge hatt lyst til å utforske jungelens skattkammer, og med deres ekspertise innen zoologi kan jeg ikke forestille meg at dette blir noe annet enn helt topp.

GREYSTOKE TAR KARTET FRA JANE OG UNDERSØKER DET.

GREYSTOKE:

Men disse apene. Disse gorillaene. Hvor er de?

JANE:

Vi vet ikke. Vi har funnet spor her og her, og bambusskuddene som var spist her, så da tror jeg de kanskje kan være sånn rundt her et sted.

GREYSTOKE:
Interessant.

PROFESSOREN:
Ja, det er så interessant!

GREYSTOKE:
Det var det jeg sa. Det er veldig interessant. Moahaha.

*GREYSTOKE BYGGER OPP SIN SKUMLE LATTER. PROFESSOREN OG JANE
TAR DET SOM ET TEGN PÅ UFORBEHOLDEN GLEDE OG LER MED.*

PROFESSOREN:
Hahaha! Jeg er så glad.

Drømmen om et jungelliv

(Med: Jane, Professoren og Greystoke)

JANE:
Det er en kjempeverden der ute
Som ingen før har sett
Det er en kjempeverden der ute
Med funn tett i tett

Bare se på denne blomsten her
Og fuglen oppi treet der
Jungelen er nå så nær
Det kribler i mine tær

Det er en kjempeverden der ute
Som vi skal forske i
Det er en kjempeverden der ute
Hva annet kan jeg si

Enn at jeg gleder meg til å se
En sjelden, utsøkt orkide
En struts, sebra, elefant

PROFESSOREN (*roper*):
Jane, jeg fant, jeg fant!

GREYSTOKE (*synger*):
Det er interessant å se dere jobbe
Kan'kke si noe på det
Men er det mulig
Å jobbe litt fortere?

PROFESSOREN (*snakker*):
Tålmodighet, min gode kvinne, tålmodighet! Snu hver en
stein! Lukt på hver blomst! Lukt på denne her. Lukt!

JANE (synger):

Det er en kjempeverden der ute
Og jeg drømmer om og tror
At vi skal finne stedet
Hvor gorillaene bor

Fra jeg var liten har jeg alltid ønsket å se
En flokk med gorillaer, så store og majestetiske

Og det jeg lurer på aller mest
Stemmer alt det jeg har lest
Om levevis og alt de gjør og har
Nå er jeg bare så klar
Jeg er klar
Jeg er klar til å finne hvor apene bor

JANE TAR OPP KARTET OG BEGYNNER Å ORIENTERE SEG I TERRENGET.

La oss prøve denne veien
Og se hvor langt vi når
Med sporene vi samlet
I dag og i går

Kom, nå går vi bort hit

PROFESSOREN:

Eller bør vi gå bort dit

JANE:

Vi må finne riktig vei
Jo, kom nå, og følg meg

SCENE 7: TARZAN MØTER MENNESKER FOR FØRSTE GANG

(Med: Tarzan, Tanja, Tobi, Tebo, Zazzi, Tonje, Jane, Professoren, Greystoke, Lille Klumpen, Strutte, Stritte, noen apebarn og en horde elefanter)

TARZAN OG VENNENE ER UTE OG LETER ETTER KILDEN TIL SKUDET. PLUTSELIG OPPDAGER DE MENNESKENE, OG TARZANS VERDEN STOPPER OPP. DET ER FØRSTE GANGEN HAN SER NOEN SOM LIGNER PÅ HAM SELV. JANE OG PROFESSOREN GÅR UT I JUNGELN MED NESA I KARTET, OG GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN FØLGER TETT PÅ.

TANJA:

WHAT!? Så du det?

TONJE:

Dere ligner.

TOBI:
Ligner? De er jo helt like.

TEBO:
Helt kliss like.

TOBI:
Det var det jeg sa.

TEBO:
Det var det jeg sa.

TOBI:
Det var det jeg sa.

TEBO:
Det var det jeg sa.

TANJA:
Veeeeeent! Det var jeg som sa det.

JANE (*off stage*):
Jeg tror kanskje heller det er denne veien!

TANJA DRAR TOBI OG TEBO MED SEG NÅR DE HØRER JANE. JANE OG PROFESSOREN KOMMER MED NESA I KARTET. GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN FØLGER ETTER.

JANE:
For vi var her, og så gikk vi hit, men jeg tror vi skal dit.

PROFESSOREN:
Jeg tror du har rett.

GREYSTOKE:
Veldig interessant å se dere arbeide, altså, veldig interessant.

JANE, PROFESSOREN, GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN GÅR UT I JUNGELLEN. TARZAN OG VENNENE TITTER FREM.

TANJA:
Hallo! Dette er helt sjukt.

ZAZZI:
Dere matcher utrolig bra.

TONJE:
Visste du at det fantes flere som ligner på deg?

TARZAN KLARER IKKE SVARE.

TANJA:

Jeg har alltid trodd at du er som oss bare, lissom, vrengt. Altså, at pelsen er på innsiden, lissom.

TEBO:

Ja, og at det klør skikkelig.

TOBI:

Og at du har lus inni kroppen.

DE HØRER AT JANE, PROFESSOREN, GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN ER PÅ VEI TILBAKE.

JANE:

Nei, jeg tror vi kanskje gikk riktig i sted allikevel.

PROFESSOREN:

Det tror jeg du har rett i, Jane.

GREYSTOKE:

Det er utrolig interessant å se dere arbeide, men går det an å gjøre det litt fortere? Det blir så interessant å se disse gorillaene. Det gleder jeg meg til.

PROFESSOREN:

Reisen er målet, kjære Greystoke. Vi må bruke tid og ta alt inn. Skjerpe sansene. Kom hit.

MOTVILLIG GÅR GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN TIL PROFESSOREN. JANE HAR NESA I KARTET OG VANDRER AV GÅRDE ALENE.

PROFESSOREN:

Lukk øynene og lytt og lukt.

DE STÅR MED LUKKEDE ØYNE OG LYTTET OG LUKTER.

PROFESSOREN:

Hadde det kommet et dyr i nærheten av oss nå så ville vi merket det.

TRE APEBARN RULLER OG TULLER SEG GJENNOM JUNGELEN RETT FORBI DEM.

PROFESSOREN:

Ingenting kan lure luktesansen.

STRUTTE OG STRITTE STRUTTER FORBI.

PROFESSOREN:

Og hørselen skjerpes.

EN HORDE ELEFANTER VANDRER FREDFULLT FORBI DEM. PROFESSOREN ÅPNER ØYNENE.

PROFESSOREN:

Men akkurat her er det ingen dyr. Det erfarte vi nå med lukt og hørsel, ikke sant, Jane? Jane? Jane!

PROFESSOREN, GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN GÅR FOR Å LETE ETTER JANE.

SCENE 8: TARZAN OG JANE MØTES

(Med: Tarzan, Tanja, Tobi, Tebo, Zazzi, Tonje, Jane, Professoren, Greystoke og Lille Klumpen)

TARZAN OG VENNENE KOMMER FREM FRA GJEMMESTEDET SITT OG SER ETTER DEM. DE OPPDAGER IKKE AT JANE HAR KOMMET TILBAKE FØR DE HØRER ET LITE HYL.

JANE:

Oæ!

TARZAN OG VENNENE SNUR SEG BRÅTT. TONJE FÅR PANIKK OG GJEMMER SEG SÅ GODT HUN KAN BAK EN BUSK. RESTEN ER PARALYSERT OG MAN KAN HØRE HVERT HJERTESLAG SOM SLÅR. VENNENE PEKER FREM OG TILBAKE MELLOM JANE OG TARZAN OG ER MÅLLØSE. TARZAN KLARER IKKE SI ET ORD. DET GJØR HELLER IKKE JANE. JANE BEVEGER SEG SAKTE MOT TARZAN FOR Å OPPARBEIDE TILLIT.

JANE:

Hei.

PROFESSOREN, GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN KOMMER TILBAKE OG BLIR LIKE SJOKKERT SOM RESTEN AV GJENGEN. GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN TREKKER VÅPEN.

GREYSTOKE:

Hvem er du?! Hæ!? HVEM ER DU?!

TARZAN SLÅR SEG PÅ BRYSTET FOR Å MARKERE REVIR. GREYSTOKE SKYTER ET SKUDD OPP I HIMMELEN, OG ALLE BLIR LIVREDDE.

JANE:

Ikke skyt!

PROFESSOREN:

Nei, nei, rolig nå.

GREYSTOKE:

Hva er du? Hæ? Et menneske? En ape? Hmm?

TANJA (hvisker):
Tonje!

TONJE TITTER FREM FRA GJEMMESTEDET SITT.

TANJA:
Tonje, kom hit.

TONJE:
Jeg?

TANJA:
Ja, bare kom frem.

TONJE:
Jeg?

TANJA:
Ja, bare gå sakte frem og stå helt stille.

TONJE:
Men det er farlig.

TANJA:
De kommer til å bli livredde, jeg lover.

TONJE:
Men, men, men, jeg tør ikke.

TANJA:
Tonje! Hvis du vil være vennen vår må du gjøre som jeg sier.

TONJE:
Jeg tror jeg heller skal gå og hente hjelp, jeg.

TANJA:
Tonje! Nå gidder jeg ikke mer. Gjør som jeg sier.

LILLE TONJE PÅ FIRE TONN ER LIVREDD, MEN KOMMER SAKTE FREM FRA GJEMMESTEDET SITT. MASSIVE DRØNN HØRES FOR HVERT SKRITT HUN TAR. GREYSTOKE, LILLE KLUMPEN, PROFESSOREN OG JANE SNUR SEG MOT TONJE, LØFTER BLIKKET FLERE METER OPP I VÆRET OG SER DEN GIGANTISKE ELEFANTEN KOMME MOT DEM.

TONJE:
Er det sånn her du mener?

GREYSTOKE, LILLE KLUMPEN, PROFESSOREN OG JANE BLIR LIVREDDE OG LØPER HYLENDE INNOVER I JUNGELN.

TONJE:
Hva skjedde nå?

TANJA:
Tonje, du er kjempestor.

TONJE:
Er jeg?

TANJA:
Ja, du veier fire tonn.

TONJE:
Gjør jeg?

TANJA:
Har du aldri sett speilbildet ditt i vannet?

TONJE:
Er det meg?

TANJA:
Ja, hva trodde du?

TONJE:
Jeg trodde det var en kjempestor fisk som smiler til alle som skal bade. Men det er det ikke?

TANJA:
Nei, det er deg. Du er helt massiv, Tonje.

TONJE:
Er jeg kjempestor? Men jeg føler meg så liten.

TONJE FORSVINNER INN I DET DYPESTE AV EKSISTENSIELLE SPØRSMÅL: HVEM ER JEG? VERDEN RUNDT HENNE FORSVINNER, OG I EN LYSÅPNING DYPT INNI JUNGELEN GLITRER DET FRA EN VANNDAM. HUN GÅR SAKTE MOT DEN, TØR NESTEN IKKE Å SE NED. HUN GLØTTER SÅ VIDT OVER KANTEN, OG DER, DER SER HUN SEG SELV. EN GIGANTISK, GRÅ SKAPNING SOM SMILER LETT.

Et elefantliv

SCENE 9: TARZAN KLANDRER KALA

(Med: Tarzan, Kala og Kembo)

TARZAN RASER INN I APELEIREN OG KONFRONTERER KALA.

TARZAN:
Hvorfor har du ikke sagt noe?

KALA:
Hva da?

TARZAN:
Du har bare snakket om hvor like vi to er, men hvorfor har du aldri sagt at det finnes andre som ser ut som meg?

KALA:
Men vi er like. Du er jo barnet mitt.

TARZAN:
Ikke så like som dem.

KALA:
Hvem er «dem»?

TARZAN:
De som ser ut helt som meg.

KALA:
Hva snakker du om?

TARZAN:
Det er noen i jungelen som ser helt ut som meg.

KEMBO:
Hvor lenge har du vært sammen med dem?

TARZAN:
Det er første gang vi så dem. Jeg sverger!

KEMBO:
Du holder deg unna dem.

TARZAN:
Ikke fortell meg hva jeg skal gjøre.

KEMBO:
Hva sa du?

TARZAN:
Jeg sa at du bestemmer ikke over meg.

KALA:
Ta det litt rolig.

TARZAN:
Hvorfor forsvarer du alltid ham?

KEMBO:
Ikke snakk sånn til moren din.

TARZAN:
Hun er ikke moren min.

*KEMBO HAMRER SEG TIL BRYSTET OG GÅR TRUENDE MOT TARZAN. TARZAN
FALLER BAKOVER.*

TARZAN:
Ingen av dere er min familie.

KEMBO:
Jeg forbyr deg å noensinne gå nær dem igjen, hører du?

TARZAN:
Du bestemmer ikke over meg.

KEMBO:
Dette er veldig enkelt. Enten er du med oss, eller så er du
med dem.

TARZAN:
Jeg trenger ikke være med noen av dere.

KALA:
Tarzan, ikke si sånn.

TARZAN:
Hvorfor har du aldri sagt noe?

TARZAN SETTER SEG VEKK FRA DEM MED RYGGEN TIL.

KALA:
Må du være så streng med ham?

KEMBO:
Han skjønner ikke sitt eget beste.

KALA:
Han prøver bare å finne ut hvem han er.

KEMBO:
Vi har mistet et barn før til de skapningene der, og det er
mitt ansvar å passe på dere.

KALA TRØSTER KEMBO.

KALA:
Jeg vet at du gjør så godt du kan. Og jeg vet at du gjorde alt
du kunne den gangen vi mistet.

KEMBO (*til Tarzan*):
Du får ikke ha noe mer med dem å gjøre. Har vi en avtale?

TARZAN:
Ja.

KEMBO OG KALA GÅR.

SCENE 10: TONJE TRØSTER TARZAN

(Med: Tarzan og Tonje)

TONJE KOMMER OG SER AT TARZAN ER LEI SEG.

TONJE:
Vil du ha et eple?

TARZAN:
Nei.

TONJE SETTER SEG NED VED SIDEN AV TARZAN. HUN TAR EN BIT AV EPLET.

TONJE:
Det var veldig godt. Liker du best grønne eller røde epler? Eller gule, noen er faktisk gule. Jeg har alltid tenkt at det er en slags pære, men det er det ikke. Det er et eple.

TARZAN:
Kan du slutte å snakke om epler.

TONJE:
Ja, vi kan godt snakke om noe annet. Hva som helst.

TARZAN:
Jeg vil at du skal gå.

TONJE:
Men du er jo lei deg.

TARZAN:
Kan du slutte og mase og bare gå.

TONJE:
Men...

TARZAN:
Gå vekk!

TONJE:
Jeg legger igjen et til deg her. I tilfelle du får lyst på senere.

TONJE LEGGER IGJEN ET EPLE TIL TARZAN FØR HUN GÅR. TARZAN TAR EPLET OG KASTER DET SÅ LANGT HAN KAN. HAN GÅR FURTENDE INNOVER I JUNGELEN.

SCENE 11: GREYSTOKES PELSDRØM

(Med: Greystoke, Lille Klumpen, Tarzan og Sabor)

GREYSTOKE KOMMER INN SAMMEN MED LILLE KLUMPEN.

Pelsdrømmen

(Med: Greystoke, Lille Klumpen og dyrene)

GREYSTOKE:

Jeg har nok ikke fortalt deg hva prosjektet mitt er
Og hvorfor vi befinner oss her
I jungelen fylt av dyr og andre heslige krek
Det er alvor, og slettes ingen lek

I lang tid er det kun en ting jeg har grublet på
Hva er det min verden trenger nå?
Jeg har penger, jeg har rikdom, hva mer trenger jeg da?
Ja, hva er det jeg vil ha?

LILLE KLUMPEN:

Jeg vet ikke, mamma, bare si det da
Hva er du mener, hva vil du ha?
En ferie på hytta, eller en tur til fjells?

GREYSTOKE:

Nei! En kropp dekket av pels

ALLE JUNGELENS DYR KOMMER INN OG STILLER SEG OPP SOM
KLESPLAGG SOM GREYSTOKE DANSER MED.

Vi lager en pelsfarm med eksotiske dyr
Med alt det som kryper og flyr
Men det som er målet, det som virkelig tells
Vi skal lage en gorillapels

LILLE KLUMPEN:

En gorillapels?

GREYSTOKE:

En gorillapels

Jeg vil ha en pels på min kropp
Som dekker meg fra tå til topp
Å danse en vals
Med en gorilla rundt min hals

Tenk så deilig det vil bli

Å bare være her, midt inni
En enorm gorillakropp
Ja, dette blir jo helt topp, helt topp

ET DYR:

Ta på deg meg og min fine pelsdrakt
Du trenger ikke mer for å befeste din makt

ET ANNET DYR:

Velg heller meg for å vise din figur
Det ser ut som silke eller deilig velur

ALLE:

Med pelsen min vil du se ut som en snobb
Og poten min kan bli en fin øredobb

Alt du har drømt om i så lang tid kan du finne her hos oss

Kjenn på meg	Ta meg på deg
Og hvordan min pels kan	Og hvordan min pels kan
Vinternatt	Varme deg en
Og du kan kjenne	Og du kan kjenne
Jeg er alt du vil trenge	Jeg er alt du vil trenge

Så velg deg nå ditt yndlingsdyr og kle deg i dets drakt

Kom og ta på pelsen min	Kom, ta på pelsen min
Er den ikke vakker og fin	Kom, bare kom
Og følelsen du får	Følelsen når du
Når du tar på mitt hår	Tar på mitt hår

Hele året sommervarm	Hele året så varm med din
Av pelsen fra din egen farm	Pels fra din farm
Det blir jo så lett	Og det blir jo så lett
Å gjøre livet komplett	Å gjøre livet komplett

Med din pelsfarm	
Din pelsfarm	Med din lille pelsfarm
Din pelsfarm	Din pelsfarm

*SABOR LUSKER I BAKGRUNNEN. HAN SIRKLER SEG INN MOT GREYSTOKE,
MEN IDET HAN SKAL TIL Å ANGRIBE, KOMMER TARZAN SVEVENDE
GJENNOM LUFTEN I EN LIANE.*

TARZAN:

Aiaiaaaaa!

TARZAN KASTER SEG OVER SABOR OG FÅR OVERTAKET.

GREYSTOKE (*til Lille Klumpen*):

Gå og ta den.

LILLE KLUMPEN SETTER TAZEREN SIN I SIDEN PÅ SABOR. SABOR FALLER LAMMET TIL BAKKEN. TARZAN BLIR SKREMT OG SKAL TIL Å FLYKTE FRA STEDET, MEN GREYSTOKE STOPPER HAM.

GREYSTOKE:

Ingen grunn til å være redd. Det er bare elektrisitet. Han kvikner nok til igjen, skal du se.

GREYSTOKE LER SÅ LETT OG LEDIG HUN KAN FOR Å ROE TARZAN. LILLE KLUMPEN STÅR KLAR MED TAZEREN.

LILLE KLUMPEN:

Skal jeg ta den også, mamma? Jeg kan ta den.

GREYSTOKE:

Rolig nå. Det er jo et menneske, det ser du vel.

GREYSTOKE SPARKER BORT LILLE KLUMPEN. TARZAN SKVETTER TIL.

GREYSTOKE:

Jeg må bare beklage min sønns oppførsel. Han kan bli litt ivrig iblant. Også må jeg få takket deg for at du reddet meg fra det heslige kattedyret. Du reddet virkelig livet mitt.

GREYSTOKE TAR FREM HÅNDEN SIN. TARZAN TAR FORSIKTIG BORTI DEN. GREYSTOKE TAR ET GODT GREP OM TARZANS HÅND OG HOLDER DEN FAST.

GREYSTOKE:

Et godt, fast håndtrykk der, ja. Nesten som en voksen mann. Men du ser ikke ut som noe vanlig menneske. Si meg, har du vokst opp her?

GREYSTOKE TREKKER TARZAN MOT SEG.

GREYSTOKE:

Kanskje du kan vise meg hvor apene bor?

TARZAN VRIR HÅNDEN SIN UT AV GREYSTOKES FASTE GREP OG TREKKER SEG TILBAKE.

TARZAN:

Oh, oh, ah, ah!

GREYSTOKE:

Hva sa du? Oh, oh? Ah, ah? Du forstår ikke et ord av hva jeg sier, gjør du vel? Interessant.

TARZAN:

Oh! Oh!

GREYSTOKE:

Rolig. Rolig. Jeg skal ikke gjøre deg noe.

GREYSTOKE GÅR MOT TARZAN FOR Å ROE HAM NED. TARZAN GJEMMER SEG. LILLE KLUMPEN LIGGER FREMDELES PÅ BAKKEN.

GREYSTOKE:

Hvorfor ligger du på bakken og åler deg som et simpelt dyr?

LILLE KLUMPEN:

Du sparket meg.

GREYSTOKE:

Sludder. Kom deg opp.

GREYSTOKE GÅR MOT SABOR SOM FREMDELES LIGGER LAMSLÅTT PÅ BAKKEN.

GREYSTOKE:

Åh, se så vakker den er.

GREYSTOKE SETTER SEG NED PÅ HUK FORAN SABOR.

GREYSTOKE:

Vil du være med og jakte på gorillapels? Vil du det? Ja, det vil du. Du kan vise mamma veien til gorillaene, ikke sant du skal?

SABOR VRIR FORSIKTIG PÅ SEG OG GIR FRA SEG ET LITE KNURR. GREYSTOKE, SOM VET AT TARZAN OBSERVERER DEM, STRYKER VENNLIG PÅ SABOR.

GREYSTOKE:

Så, så. Rolig nå så ikke apemannen skjønner hva vi holder på med. Kom.

LILLE KLUMPEN SLEPER MED SEG EN DELVIS BEDØVD SABOR.

GREYSTOKE (*irritert*):

Kan du ikke løfte den på en litt mer human måte?

LILLE KLUMPEN PRØVER SÅ GODT HAN KAN Å LØFTE SABOR MED SEG.

LILLE KLUMPEN:

Den er veldig tung.

GREYSTOKE:

Ti med deg.

LILLE KLUMPEN:

Ja, mamma.

GREYSTOKE (*til Tarzan*):

Det var veldig hyggelig å møte deg. Vi sees nok snart igjen.

GREYSTOKE HILSER SÅ VENNLIG HUN KLARER FØR HUN FORSVINNER
INNOVER I JUNGELLEN MED LILLE KLUMPEN OG SABOR PÅ SLEP.

SCENE 12: JANE LÆRER TARZAN Å SNAKKE

(Med: Tarzan og Jane)

TARZAN ØVER SEG PÅ Å HÅNDHILSE, SLIK HAN GJORDE MED GREYSTOKE.
JANE OPPDAGER HAM OG GJEMMER SEG I EN BUSK. HUN TAR ET BILDE,
MEN BLITSEN GÅR AV OG TARZAN BLIR SKREMT. TARZAN SLÅR SEG PÅ
BRYSTET, LAGER APELYDER OG KLATRETT OPP I ET TRE FOR Å BESKYTTE
SEG SELV.

JANE:

Det er ikke farlig. Ehm. Oh, oh. Ah, ah?

JANE GÅR NED PÅ ALLE FIRE OG PRØVER Å ETTERLIGNE EN APE MENS
HUN LAGER APELYDER SOM IKKE HØRES SÅ VELDIG APETE UT. TARZAN
BLIR LITT NYSGJERRIG. DET MERKER JANE, SÅ HUN FORTSETTER MED
FULL KRAFT. HUN HOPPER BORTOVER BAKKEN OG LAGER RARE LYDER.
TARZAN ER UNDERHOLDT, OG UTEN AT JANE LEGGER MERKE TIL DET
STÅR HAN PLUTSELIG RETT VED SIDEN AV HENNE. JANE SKVETTER OG
SLIPPER UT ET LITE HVIN.

JANE:

Oæ!

TARZAN:

Oæ!

JANE LER. LITT FOR HØYT OG LITT FOR LENGE. TARZAN KLARER IKKE
Å GJØRE NOE ANNET ENN Å LE MED. TARZAN SER FOTOAPPARATET JANE
HAR BRUKT OG NAPPER DET TIL SEG OG KLATRETT OPP I ET TRE FOR Å
UTFORSKE DENNE RARE TINGEN. HAN TRYKKER PÅ ALLE KNAPPENE HAN
FINNER, HAN SLIKKER PÅ LINSEN OG DUNKER DET MOT TRESTAMMEN.

JANE:

Nei, vent. Ikke ødelegg det.

JANE PRØVER Å KLATRE OPP I TREET TIL TARZAN.

JANE:

Vær så snill. Alt jeg har er i det kameraet.

JANE KOMMER SEG IKKE OPP I TREET. TARZAN ER SKUFFET OVER AT
KAMERAET IKKE GIR FRA SEG EN BLITS SOM I STED. HAN HOPPER NED
TIL JANE, REKKER FREM KAMERAET OG PRØVER Å FÅ HENNE TIL Å
FORSTÅ AT HAN VIL SE BLITSEN IGJEN.

JANE:
Hva er det da?

TARZAN PEKER PÅ KAMERAET OG LAGER EN SLAGS EKSLOSJONSLYD.

JANE:
Blits!

TARZAN:
Blits!

JANE:
Hæ?

TARZAN:
Hæ?

JANE:
Blits?

TARZAN:
Blits.

*JANE TAR FORSIKTIG KAMERAET FRA TARZAN, OG HUN TAR ET BILDE AV
HAM MED MASSE BLITS.*

TARZAN:
Blits!

JANE:
Ja! Blits! Fotoapparat.

TARZAN:
Fotopappatap.

JANE:
Foto

TARZAN:
Foto

JANE:
Appa

TARZAN:
Appa

JANE:
Rat.

TARZAN:
Rat.

JANE:
Fotoapparat!

TARZAN:
Fotopappatap!

JANE:
Nei. F-o-t-o-a-p-p-a-r-a-t.

TARZAN:
Fotoapparat.

JANE TAR HÅNDEN TIL BRYSTET.

JANE:
Jane.

TARZAN TAR HÅNDEN TIL BRYSTET.

TARZAN:
Jane.

JANE:
Neineinei.

TAZAN:
Neineinei.

JANE PRØVER IGJEN.

JANE:
Jane.

HUN LEGGER HÅNDEN SIN PÅ BRYSTET HANS.

TARZAN:
Tarzan.

JANE:
Tarzan.

TARZAN BLIR SÅ GLAD AT HAN SLENGER SEG RUNDT I TRÆRNE OG ROPER AV GLEDE.

TARZAN:
Aiaiaiai!

Tiden går

(Med: Jane, Tarzan og Kala)

JANE:

Jeg skjønner ikke hva som skjer nå
Jeg kan ikke tro dette her
En dag som alle andre
Også møtte jeg han der

Vi reiste ut i jungelen
For å se eksotiske dyr
Og helt ut av ingenting
Møtte jeg er ålreit fyr

Og det kan jeg ikke forstå
Men her er han nå

JANE LÆRER TARZAN NOEN NYE ORD.

JANE (*snakkes*):

Tre. Kan du si tre?

TARZAN (*snakkes*):

Te.

JANE:

Nei, tre.

TARZAN:

Nei, tre.

JANE:

Treeee

TARZAN:

Treeee.

JANE:

Der, ja! Tre!

JANE (*synger*):

Jeg lærte ham et ord
Hva kan skje videre med
Den oppdagelsen så stor
Som jeg ikke kan tro
Og nå spør jeg kan du vise meg hvor apene bor?

*TARZAN SKJØNNER HVA JANE SPØR OM OG TREKKER SEG UNNA. SELV
OM HAN BLE SKREMT AV SPØRSMÅLET KLARER HAN IKKE Å HOLDE
TILBAKE EKSTASEN HAN FØLER, OG HAN SYNGER UT I JUNGELLEN.*

TARZAN:
Hun lærte meg et ord
Jeg får meg´kke helt til å tro det
En dag som dette her
Og verden min er snudd på hodet

Men er nå riktig at jeg gjør som jeg selv vil
Kun for å skjønne hvor jeg hører til?
Jeg går nå mot alt som har blitt sagt av min far
Men jeg må jo tilbake, for jeg vil ha svar

*TARZAN KOMMER TILBAKE TIL JANE OG LÆRER FLERE ORD. KALA
OBSERVERER DEM.*

JANE (*snakkes*):
Hei!

TARZAN (*snakkes*):
Hei!

JANE:
Smil.

TARZAN:
Smil.

JANE:
Blomst.

TARZAN:
Homst.

JANE:
Blomst.

TARZAN:
Blomst.

JANE:
Ja!

TARZAN:
Ohoh.

JANE:
Ohoh.

TARZAN:
Ja! Ohoh.

JANE:
Ohoh!

KALA (synges):
Hvor er du på vei, lille venn
Jeg kjenner ikke deg igjen
Vet du hvor du skal, eller går du deg vill?

Jeg skjønner at du må forstå
Hvem du er nå
Men det er for tidlig for meg å la deg gå

Og dypt i ditt hjerte så må du jo huske at du er mitt barn
og min sønn

JANE:	TARZAN:
Han lærte et nytt ord	Jeg lærte et nytt ord
Hva skal jeg egentlig tenke	Hva skal jeg
Og føle eller tro	Føle eller tro
Om oss to	Ikke spør igjen
Og jeg spør igjen kan du vise meg	Jeg kan ikke vise deg
Hvor apene bor?	Hvor apene bor

JANE:	KALA:	TARZAN:
Når skal jeg	Nå kan du	Nå skal jeg skjønne
finne svar	finne svar	hvem jeg er
(x3)	(x2)	

Kommer han	Hvor skal	Så la dagene komme
Tilbake	du dra	det tar den tid det tar
Så jeg kan se ham	min sønn	nå som tiden går
Gro og vokse	når du skal	og jeg forstår
Nå som tiden	får svar og	at hun kan gi meg svar
Går og han forstår	vite	for jeg må vite

Når tiden går	Og vite	for jeg må vite
Og han forstår	(x2)	
(x3)		

Hvor han hører til	Hvor du	Hvor jeg hører til
(x2)	hører til	(x2)
	(x2)	

I LØPET AV SANGEN GÅR DET NOEN UKER, OG JANE OG TARZAN HAR KOMMET HVERANDRE NÆR. TARZAN HAR LÆRT Å SNAKKE SOM ET MENNESKE, OG JANE HAR LÆRT NOEN FRASER SOM APER KAN FORSTÅ. DE STÅR TETT INNTIL HVERANDRE MENS JANE PRØVER Å LÆRE HAM Å DANSE. TARZAN TREKKER SEG PLUTSELIG UNNA.

JANE:
Hva er det?

TARZAN:
Ingenting. Eller. Jeg tror kanskje jeg er syk. Eller at jeg dør. Hjertet mitt slår så fort.

JANE:
Jeg tror det betyr noe annet enn det.

TARZAN:
Hva da?

JANE:
Ingenting. Det er ingenting.

TARZAN:
Er det farlig?

JANE:
Kanskje litt. Men ikke på den måten du tror.

TARZAN:
Okey?

JANE:
Du, Tarzan?

TARZAN:
Ja.

JANE:
Jeg har lurt på en ting.

TARZAN:
Hva da?

JANE:
Jeg tenkte at... ehm... kanskje du ville...

JANE BLIR FLAU OG BEGYNNER Å LE. TARZAN SKJØNNER IKKE HVA SOM SKJER, MEN LER LITT MED, FOR HAN BLIR LETT SJARMERT AV JANE NÅR HUN LER SÅ EKTE OG ÆRLIG. JANE SYNES TARZAN ER SÅ SJARMERENDE NÅR HAN LER SÅ HUN LER ENDA HØYERE, MEN TAR SEG LITT I DET, FOR DET BLE KANSKJE LITT MYE.

TARZAN:
Men hva er det da?

JANE:
Jeg har lurt på en ting, og det er kanskje bare dust å spørre, men jeg tror kanskje det kunne vært skikkelig gøy og fint og...

TARZAN:
Men si hva det er!

JANE:
Du vet jo at jeg må dra fra jungelen snart.

TARZAN:
Ja.

JANE:
Og jeg lurte på om du kanskje... om du kanskje ville være med.

TARZAN:
Hvor da?

JANE:
Hjem.

TARZAN:
Hjem?

JANE:
Ja, hjem. Til vår verden.

TARZAN:
Bli med dere hjem?

TARZAN BLIR OVERVELDET AV SPØRSMÅLET.

TARZAN:
Jeg... jeg... jeg vet ikke, jeg må, ehm, jeg må...

JANE:
Du trenger ikke svare nå, altså. Og det er bra hvis du...

TARZAN:
Og jeg vil! Men jeg må bare... ehm... jeg må... jeg må... gå.

JANE:
Gå?

TARZAN:
Ja, jeg må gå. Nå.

JANE:
Okey.

TARZAN:
Ja, okey, jeg må bare, ja.

JANE:
Okey.

TARZAN GÅR TILBAKE TIL APELEIREN.

SCENE 13: TARZAN BESTEMMER SEG FOR Å BLI MED JANE

(Med: Tarzan, Kembo, Kala, Mamma, Pappa og Tarzan som baby)

KEMBO BLIR OPPRØRT IDET HAN SER TARZAN.

KEMBO:
Hvor har du vært?

TARZAN:
Ingen steder.

KEMBO:
Ikke lyv til meg.

TARZAN:
Jeg lyver ikke.

KEMBO:
Så svar ærlig, da. Har du vært med dem?

TARZAN:
Nei, jeg har ikke vært med dem.

KEMBO:
Du lyver.

KALA:
Kan ikke dere to la være.

KEMBO:
Du er ikke til å stole på. Du er akkurat som dem.

TARZAN:
Ja, kanskje jeg er det. Jeg er i hvert fall ikke som deg.

KEMBO:
Nei, det er du ikke.

KALA:
Slutt nå!

TARZAN:
Men det er sant!

KALA:
Tarzan, du er akkurat som oss. Du har ti tær, og...

TARZAN:

Jeg er lei av «ti tær»! Se på meg. Og se på deg. Vi er ikke like. Vi har aldri vært like. Det er jo helt åpenbart at du ikke kan være moren min.

KALA:

Tarzan!

TARZAN SKJØNNER AT HAN HAR GÅTT OVER STREKEN, MEN SETTER SEG NED OG FURTER LIKEVEL. KALA FÅR SYMPATI FOR HAM OG SETTER SEG VED SIDEN AV.

TARZAN:

Hvorfor har du aldri fortalt meg at jeg egentlig ikke hører til her?

KALA:

Jeg har brukt hele livet mitt på å beskytte deg.

TARZAN:

Jeg trenger ikke å beskyttes.

KALA:

Nei, kanskje ikke nå lenger.

TARZAN:

Hva gjør jeg nå?

KALA:

Hva vil du gjøre?

Hjertet ditt

(Med: Kala)

KALA:

Ta deg til brystet
Og kjenn hvordan pulsen som slår
Og vit at jeg er med deg
Uansett hvilken vei du går

For jeg er din mor, og jeg lever der i hjertet ditt
Og du er min sønn, og du er her, her i hjerte mitt
Og det båndet blir aldri slitt
Så la det banke fritt
Det sterke hjertet ditt

TARZAN:

Jeg tror jeg vil bli med Jane.

SCENE 14: GREYSTOKE FANGER TANJA OG ZAZZI

(Med: Greystoke, Lille Klumpen, Sabor, Tanja, Tobi, Tebo og Zazzi)

TANJA OG ZAZZI LØPER GJENNOM JUNGELEN. GREYSTOKE FØLGER ETTER DEM, OG DET ER TYDELIG AT DE HAR LØPT EN STUND.

ZAZZI:
Kom igjen.

TANJA:
Jeg klarer ikke mer.

ZAZZI:
Du må. Vi kan ikke stoppe nå.

ZAZZI PRØVER Å DRA MED SEG TANJA, MEN TANJA HAR GÅTT TOM FOR KREFTER.

TANJA:
Jeg klarer ikke.

ZAZZI:
Hun kommer!

TANJA:
Løp du.

ZAZZI:
Nei, ikke uten deg.

GREYSTOKE RASER MÅLRETTET GJENNOM JUNGELEN. SABOR LØPER FORAN. HAN HAR BLITT SATT I BÅND OG FRÅDER GJENNOM EN MUNNKURV. LILLE KLUMPEN HAR FANGET BÅDE TOBI OG TEBO. HAN STREVER MED Å HOLDE DEM FAST.

GREYSTOKE:
Se der, ja. Flink kattepus. Fortell mamma hva du lukter.

SABOR SNIFFER SEG FREM OG VISER GREYSTOKE I RETNING AV TANJA OG ZAZZI.

ZAZZI:
Kom, bak her.

TANJA OG ZAZZI GJEMMER SEG.

GREYSTOKE:
Jeg ser dem ikke. (Til Sabor) Den eneste grunnen til at du fremdeles lever er at du skal kunne sniffe deg frem til mine fremtidige pelsplagg. Hvis den oppgaven er for vanskelig for

deg så vit at jeg alltid har drømt om et par mokasiner i sort
panterskinn. Hvor er de?

*GREYSTOKE SPARKER TIL SABOR. ZAZZI SER HVA SOM SKJER OG ROPER
UT.*

ZAZZI:
Stopp!

TANJA:
Hysj!

TANJA TAR ZAZZI FOR MUNNEN, OG DE FORTSETTER Å GJEMME SEG.

LILLE KLUMPEN:
Hvor kom den lyden fra?

GREYSTOKE:
Jeg tror vi nærmer oss.

Jeg skal fange dem

(Med: Greystoke)

GREYSTOKE:
Vi nærmer oss nå
Så husk hva jeg har sagt
Gå stilt og lett på tå
Og vær på vakt

Jeg kjenner det bobler og bruser i meg
Nå som vi er på vei

Alle våre hinder til tross
Så nærmer vi oss
Jeg kjenner det nå
At jeg snart skal få
Mine pelsdekte klær
For målet er nær
Jeg er nær

Jeg skal fange dem én etter én
Jeg skal fange dem
Bare se at jeg setter i gang
Og tar dem én etter én
Sett nå ballet i gang

Jeg skal kle dem på én etter én
Jeg skal dekke meg i pelsen fra alle
Vi fanger her, ja, alle som én

Nå som alt jeg er har lengtet etter skal bli sant

Og jeg skal vise deg hvem som vant
Jeg tror det ble meg

Men husk hva målet er
Og grunnen til at vi er her
Den største av dem alle
Er den jeg vil ha, vil ha

*GREYSTOKE OPPDAGER ZAZZI OG TANJA SOM STÅR GJEMT BAK EN
BUSK.*

Men vent litt
Og gå bort dit
Hva ser jeg bak den busken der?

Flytt deg nå til side, min venn
Jeg ser dem igjen
Der de løper av sted
Og prøver å flykte
Så vær snar
Så skal jeg være klar
Jeg er klar

Til å fange dem én etter én
Jeg skal fange dem
Bare se at jeg setter i gang
Og tar dem én etter én
Vi nærmer oss mitt mål

For hele mitt liv har jeg villet ha
En pels av en massiv, fet gorilla
Tenk hvilken lykke det ville gitt
Å kjent at det beistet bare er mitt

Så lad geværet og gjør deg klar
Til å fange dem én etter én

SCENE 15: GREYSTOKE TRUER PROFESSOREN

(Med: Greystoke, Lille Klumpen, Sabor og Professoren)

*PROFESSOREN KOMMER MED NESA I KARTET. GREYSTOKE, SABOR OG
LILLE KLUMPEN GJEMMER SEG.*

PROFESSOREN:

Vi var her og her. Vi gikk i sirkel rundt der og fant bæsje
her, og så så vi de sporene der.

PROFESSOREN STOPPER OPP OG SKJØNNER AT LYKKEN HAR INNTRUFFET.

PROFESSOREN:

Men, men, det må jo bety at, at... (*i ekstase*) Jane! Jane! Jeg har funnet det! Jeg vet hvor apene bor! Jeg vet hvor apene bor!

GREYSTOKE LADER GEVÆRET SITT OG PEKER DET MOT PROFESSOREN.

GREYSTOKE:

Hva sa du?

PROFESSOREN:

Men, Greystoke, hva...?

GREYSTOKE:

Hva sa du?

PROFESSOREN:

Hva i all...

GREYSTOKE:

HVA VAR DET DU SA!?

PROFESSOREN:

Jeg har funnet ut hvor apene bor.

GREYSTOKE:

Ta meg til dem.

PROFESSOREN:

Nei, nei.

GREYSTOKE:

Nå. Ta meg til dem. Nå.

PROFESSOREN GÅR MOTVILLIG INNOVER I JUNGELN FOR Å VISE HVOR APENE BOR TIL GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN.

SCENE 16: TARZAN ØVER SEG PÅ Å VÆRE MENNESKE

(Med: Tarzan, Jane og Tonje)

TARZAN TAR FREM EN DRESSJAKKE HAN HAR FÅTT AV JANE. HAN TAR DEN PÅ, MEN DET KJENNES RART UT. JAKKEN KLØR OG ER LITT FOR TRANG. TONJE KOMMER OG MÅ LE LITT AV AT TARZAN FØLER SEG UKOMFORTABEL.

TONJE:

Hva gjør du?

TARZAN RIVER AV SEG JAKKEN OG SKAMMER SEG.

TARZAN:
Ingenting.

TONJE:
Ingenting?

TARZAN:
Nei.

TONJE:
Prøver du å ligne på dem?

TARZAN:
Nei.

TONJE:
Det er helt greit hvis du vil det.

TARZAN:
Jeg gjør ikke det.

TONJE:
Få se.

TARZAN:
Hva da?

TONJE:
Ta den på.

TARZAN:
Nei.

TONJE:
Jeg skal ikke si det til noen.

TARZAN:
Okey.

*TARZAN TAR PÅ SEG JAKKEN, RETTER OPP RYGGEN OG STÅR STRAK SOM
DET MENNESKE HAN ER.*

TONJE:
Oi.

TARZAN:
Hva?

TONJE:
Du ser ut som en av dem.

JANE KOMMER INN OG SER TARZAN. HUN TAR ET BILDE, OG BLITSEN GÅR AV. TONJE BLIR UROLIG OG BEGYNNER Å STAMPE RUNDT PÅ STEDET. JANE BLIR REDD AV AT DET STÅR EN ENORM ELEFANT DER.

JANE OG TONJE:
Er den farlig?!

TARZAN:
Nei, nei. Det er ikke farlig. Ingen er farlige.

JANE:
Kan jeg ta på den?

TARZAN (*til Tonje*):
Hun spør om hun kan ta på deg.

TONJE:
Hva? Hvorfor det?

TARZAN (*til Tonje*):
Det er ikke farlig.

TONJE:
Okey? Er du sikker?

TARZAN:
Helt sikker.

TONJE (*fremdeles litt redd*):
Okey.

TARZAN (*til Jane*):
Du kan prøve.

JANE GÅR FREM OG KLAPPER TONJE PÅ SNABELEN. TONJE SYNES DET ER LITT RART.

JANE:
Så fin. Ja, så fin.

TONJE STAMPER LITT BAKOVER OG SNAKKER LITT FOR HØYT.

TONJE (*til Jane*):
Det var veldig hyggelig å møte deg!

JANE, SOM IKKE SKJØNNER HVA TONJE SIER, RYGGER SKREMT BAKOVER.

JANE (*til Tonje*):
Rolig. Rolig.

TONJE:
Ok. Hadet.

TONJE LØPER INNOVER I JUNGELEN.

JANE:
Så fantastisk! Og det var greit for henne at jeg tok på henne.

TARZAN:
Ja, ja. Det gikk fint.

JANE:
Og det vet du fordi dere er venner. Du er venner med en elefant.

TARZAN:
Jeg er venner med en elefant, og en sebra, og en haug med aper.

JANE:
Det er som å være midt inne i et eventyr.

JANE BRUKER ET ØYEBLIKK PÅ Å TA ALT INNOVER SEG.

TARZAN (*drømmende*):
Det er du som er et eventyr.

TARZAN ANGRER UMIDDELBART PÅ AT HAN SA DET. JANE SMILER.

JANE:
Hva?

TARZAN:
Ingenting.

JANE (*ertende*):
Jo, hva sa du?

TARZAN:
Det var ingenting. Det var bare... Nei, ingenting.

JANE:
Ingenting?

TARZAN:
Ingenting.

JANE:
Hmm... (*oppdager plutselig dressjakken Tarzan har på seg*). Oi!
Så fin du er.

TARZAN SKAL TIL Å TA DEN AV.

TARZAN:
Den ble kanskje litt rar.

JANE STOPPER HAM.

JANE:
Nei, ha den på. Få se på deg.

TARZAN LAR HENNE SE PÅ HAM MED DRESSJAKKEN PÅ.

JANE:
Hvordan kjennes det ut?

TARZAN:
Den klør.

JANE:
Det blir du vant til.

TARZAN:
Og alle går med sånne?

JANE:
Ja.

TARZAN:
Så jeg kommer ikke til å skille meg ut?

JANE:
Nei, alle går med sånne. Du er kjempefin.

I DET FJERNE HØRES ET SKUDD.

JANE:
Hva var det?

ENDA ET SKUDD HØRES. TARZAN BLIR UROLIG. HAN KLATRER OPP I ET TRE OG LUKTER ETTER TEGN. HAN ROPER UT NOEN APELYDER OG LYTTET ETTER SVAR. JUNGELEN ER STILLE.

JANE:
Mamma/Pappa?!

IKKE NOE SVAR. TARZAN TAR AV SEG DRESSJAKKEN OG ER APETE IGJEN.

TARZAN:
Kom!

TARZAN OG JANE DRAR INNOVER I JUNGELEN.

SCENE 17: PROFESSOREN VISER GREYSTOKE VEIEN TIL APENE

(Med: Greystoke, Lille Klumpen, Sabor, Professoren, Kala, Kembo, Strutte, Stritte og apebarna)

GREYSTOKE HAR SABOR I BÅND SOM GLEFSER ETTER PROFESSOREN SOM PRØVER SÅ GODT HEN KAN Å LESE KARTET.

PROFESSOREN:

Greystoke, du vil ikke dette. Gorillaene er et fredelig dyreslag.

GREYSTOKE:

Slutt å prate og vis meg hvor de bor.

PROFESSOREN:

Jeg vil ikke, Greystoke, jeg vil ikke.

GREYSTOKE:

Si meg hvor apene bor, ellers tar jeg livet av dem vi allerede har fanget.

PROFESSOREN:

Nei, nei, nei. Ikke gjør det. Vær så snill.

GREYSTOKE:

Og blodet deres er på dine hender.

PROFESSOREN TAR OPP KARTET OG PEKER LITT SLURVETE.

PROFESSOREN:

Jeg tror det er der.

GREYSTOKE:

Hvor?

PROFESSOREN:

Der.

GREYSTOKE:

Og hvordan kommer vi oss dit?

PROFESSOREN PEKER SKAMFULLT MOT EN ÅPNING I JUNGELEN.

PROFESSOREN:

Inn dit.

GREYSTOKE:

Endelig.

GREYSTOKE, FREMDELES MED SABOR I BÅND, SNIKER SEG MOT ÅPNINGEN SAMMEN MED LILLE KLUMPEN. PLUTSELIG SER DE NED MOT APENE SOM SITTE OG SPISER BANANER OG PLUKKER LUS AV HVERANDRE.

GREYSTOKE (*hvisker*):

Se der, Lille Klumpen, der er de. Alle apene. Og se. En gorilla. Det er den jeg vil ha. Pelsen som skal dekke meg fra tå til topp.

LILLE KLUMPEN:

Skyt den, mamma. Skyt den.

GREYSTOKE:

Nei, er du helt idiot! Pelsen må være hel. Og fersk. Stå klar med buret. Så skremmer vi den inn.

LILLE KLUMPEN:

Okey, mamma.

LILLE KLUMPEN TAR MED SEG BURET OG SNIKER SEG TETTERE INNPÅ. KALA SNUSER UT I LUFTEN OG BLIR UROLIG. KEMBO SER DET OG GJØR DET SAMME.

KEMBO:

Hva er det?

KALA:

Jeg vet ikke. Det er noe galt.

STRUTSENE, STRUTTE OG STRITTE, KOMMER LØPENDE INN TIL APEFLOKKEN.

STRUTTE:

Fare!

STRITTE:

Det er fare på ferde!

KAOS BRYTER LØS. APER LØPER OVER ALT. DE TO STRUTSENE STÅR LIVREDDE AV SKREKK OG PRØVER Å ROE HVERANDRE NED.

STRUTTE:

Si navnet mitt, Stritte.

STRITTE:

Strutte.

STRUTTE:

Stritte.

STRITTE:
Strutte.

STRUTTE:
Stritte.

STRITTE:
Strutte.

STRUTTE:
Stritte.

KEMBO OPPDAGER GREYSTOKE OG BLIR REDD. HAN SLÅR SEG PÅ BRYSTET OG FÅR KALA TIL Å TA MED ALLE APEBARNA VEKK.

KEMBO:
Løp, Kala, løp!

STRUTTE:
Følg etter dem!

KALA FLYKTER MED ALLE BARNA, SAMT STRUTTE OG STRITTE. KEMBO SKAL TIL Å LØPE ETTER, MEN DER STÅR LILLE KLUMPEN MED ET STORT BUR. KEMBO ER LIVREDD OG VET IKKE HVA HAN SKAL GJØRE. GREYSTOKE HOLDER ET GEVÆR RETTET MOT HAM OG PRØVER Å ROE HAM NED.

GREYSTOKE:
Hysj. Nå tar vi det helt med ro. Så vakker du er.

GREYSTOKE SKYTER PLUTSELIG ET SKUDD I VÆRET. KEMBO SKVETTER OG SKYGGER BAKOVER, RETT INN I BURET TIL LILLE KLUMPEN. DØREN GÅR IGJEN, OG HAN ER FANGET. HAN SLIPPER FRA SEG ET GORILLABRØL OG RØSKER I GITRENE.

GREYSTOKE:
Så, så. Ikke så sint.

Pelsdrømmen (rep.)

(Med: Greystoke)

GREYSTOKE:
Jeg vil ha en pels på min kropp
Som dekker meg fra tå til topp
Å danse en vals
Med en gorilla rundt min hals

Tenk så deilig det vil bli
Å bare være her, midt inni
En enorm gorillakropp
Ja, dette blir jo helt topp, helt topp

GREYSTOKE (*til Kembo*):

Så deilig du er. En glinsende gorillapels, med matchende pumps.

PROFESSOREN:

Vær så snill, Greystoke. Han skal leve i jungelen. Fri. Og i live.

GREYSTOKE:

Hysj! Du plager meg. La meg nyte dette øyeblikket i fred. (*Til Sabor*) Gå og ta hen.

SABOR GÅR TRUENDE MOT PROFESSOREN.

PROFESSOREN:

Nei, nei. Jeg skal ikke si noe mer. Jeg skal være helt stille. Snille pusen. Snill.

SABOR FORTSETTER Å TRUE PROFESSOREN. GREYSOKE TAR FREM EN HÅRBØRSTE.

GREYSTOKE:

La meg gre børsten min gjennom pelsen din. Det er jo hyggelig for deg at du også ser fin ut når du skal ut og reise.

KEMBO SER LIVREDD PÅ GREYSTOKE. GREYSTOKE STIKKER BØRSTEN INN I BURET. KEMBO SLÅR DEN BORT.

KEMBO:

Oh, oh, oh!

GREYSTOKE:

Au! La vær med det der. Du tilhører meg nå.

SCENE 18: KEMBO BLIR SKUTT

(Med: Tarzan, Jane, Greystoke, Lille Klumpen, Sabor, Professoren, Kembo og Tonje)

JANE OG TARZAN KOMMER OG SER KEMBO I BURET. JANE SER SABOR TRUE PROFESSOREN.

JANE (*i kor*):

Pappa!/Mamma!

TARZAN (*i kor*):

Pappa!

SABOR KNURRER TRUENDE MOT JANE. KEMBO BLIR HELT RABIAT I BURET. HAN KASTER SEG RUNDT OG PRØVER Å KOMME SEG LØS. GREYSTOKE HOLDER GEVÆRET KLART.

GREYSTOKE:

Slapp av. Vi er bare på en snarvisitt. La meg ta med meg gorillapelsen min, så skal jeg la dere være i fred.

TARZAN (*til Jane*):

Visste du dette?

JANE:

Nei.

TARZAN:

Du visste det!

JANE:

Tarzan, jeg sverger...

TARZAN:

Er ikke dere venner?

GREYSTOKE:

Klart vi er venner, ikke sant, Jane? Gå tilbake til flokken din, apegutt. Det er der du hører hjemme.

JANE:

Hun lyver, Tarzan. Ikke hør på henne.

TARZAN HOPPER FREM TIL KEMBO. HAN PRØVER Å BRYTE OPP BURET, MEN DET GÅR IKKE. GREYSTOKE TAR GEVÆRET OG SIKTER PÅ TARZAN.

GREYSTOKE:

Ikke det der. Slipp tak i buret.

JANE:

Gjør som hun sier, Tarzan.

GREYSTOKE:

Ja, hør på Jane, Tarzan.

TARZAN SLIPPER BURET. GREYSTOKE OG LILLE KLUMPEN PRØVER Å SNIKE SEG BORT FRA SITUASJONEN.

GREYSTOKE:

Sånn ja, flinke apegutten. Nå går vi bare stille og rolig herfra, og med kåpen min i god behold, så blir ingen skadet.

LILLE KLUMPEN BEGYNNER Å TREKKE BURET MED SEG. TARZAN HAR LAGT FRA SEG ALLE MENNESKELIGE FAKTER OG BRUNSTER SEG SOM EN GORILLA. KEMBO GJØR DET SAMME INNI BURET. KEMBO FÅR DYTET BORT LILLE KLUMPEN.

LILLE KLUMPEN:
Au!

I DET SAMME SLÅR TARZAN GEVÆRET UT AV HENDENE PÅ GREYSTOKE OG KASTER SEG OVER HENNE. LILLE KLUMPEN PLUKKER OPP GEVÆRET.

GREYSTOKE:
Skyt ham!

JANE:
Ikke skyt!

GREYSTOKE:
Skyt ham!

LILLE KLUMPEN:
Jeg vet ikke.

LILLE KLUMPEN ER HANDLINGSLAMMET. TARZAN HAR FÅTT OVERTAKET PÅ GREYSTOKE. SABOR STÅR VED SIDEN AV OG KNURRER.

GREYSTOKE:
Ta ham!

SABOR KASTER SEG OVER TARZAN OG RIVER HAM VEKK FRA GREYSTOKE. KEMBO RIVER OPP DØRENE PÅ BURET OG BRØLER SOM EN GORILLA.

KEMBO:
Aaaaaa!

ET SKUDD HØRES OG KEMBO FALLER TIL BAKKEN. DET BLIR HELT STILLE.

GREYSTOKE/TARZAN:
Hva har du gjort?

LILLE KLUMPEN (*redd*):
Jeg vet ikke. Jeg mente ikke. Jeg vet ikke.

JANE GÅR TIL LILLE KLUMPEN OG TAR GEVÆRET FRA HAM.

GREYSTOKE (*i sorg*):
Pelsen min. Den er full av blod. Er du helt idiot? Du har ødelagt det som skulle bli det vakreste i livet mitt. Du er ikke lenger min sønn. Hører du?

LILLE KLUMPEN:
Men, mamma!

GREYSTOKE:
Sabor! Ta ham!

SABOR TITTER BORT PÅ LILLE KLUMPEN.

LILLE KLUMPEN:

Nei. Mamma, hva gjør du?

SABOR VELGER Å IKKE TA LILLE KLUMPEN, I STEDET GÅR HAN MOT GREYSTOKE.

GREYSTOKE:

Nei. Hva gjør du? Ikke ta meg. Ta ham. Ta ham.

LILLE KLUMPEN GJEMMER SEG BAK PROFESSOREN. SABOR FORTSETTER Å TRUE GREYSTOKE.

GREYSTOKE:

Vær så snill. Jeg har tatt så godt vare på deg. Jeg trodde vi var venner.

SABOR:

Løp!

GREYSTOKE LØPER ALT HUN KAN INNOVER I JUNGELN MED SABOR GLEFSENDE ETTER. LILLE KLUMPEN SER SEG RUNDT OG INNSER AT HAN ER HELT ALENE SAMMEN MED ALLE DYRENE. HAN PRØVER Å SNIKE SEG ROLIG VEKK, MEN IDET HAN SNUR SEG, KOMMER TONJE INN. LILLE KLUMPEN DUNKER BORTI HENNE OG BLIR LIVREDD.

LILLE KLUMPEN:

Mamma? Mamma? Mamma! MAMMA!

LILLE KLUMPEN LØPER ETTER GREYSTOKE OG SABOR.

SCENE 19: JANE REDDER KEMBO

(Med: Tarzan, Jane, Professoren, Kembo, Kala, Strutte, Stritte, Tonje og apebarna)

KALA TITTER FREM FRA GJEMMESTEDET OG SER DEN LIVLØSE KROPPEN LIGGE PÅ BAKKEN.

KALA:

Kembo.

KEMBO (svakt):

Kala.

ALLE SAMLER SEG RUNDT KEMBO SOM PUSTER TUNGT.

TARZAN:

Pappa?

KEMBO:
Det går bra.

TARZAN:
Jeg skulle ha gjort som du sa. Jeg skulle aldri vært sammen med dem.

KEMBO:
Nei, det skulle du ikke.

ØYNENE TIL KEMBO ER I FERD MED Å LUKKE SEG.

TARZAN:
Nei, pappa. Jeg angrer. Ikke dø, vær så snill. Jeg trenger at du tilgir meg. At du ikke hater meg.

KEMBO:
Jeg hater deg ikke.

TARZAN:
Men jeg hører ikke hjemme her, det har du alltid sagt.

KEMBO VRENGER SEG I SMERTE.

KALA:
Kembo!

TARZAN:
Mamma.

KALA (*til Kembo*):
Du må holde deg våken. Hører du?

TARZAN:
Mamma? Er han...?

JANE PRØVER Å FÅ KONTAKT.

JANE:
Tarzan?

TARZAN (*sint*):
Jeg stolte på deg, jeg trodde at...

JANE:
Du kan stole på meg.

TARZAN:
Men dere kom med henne, bodde med henne, er som henne.

JANE:

Du er like lik henne som jeg er.

TARZAN (*til professoren*):

Og du hjalp henne. Du viste henne hvor vi bor.

PROFESSOREN:

Jeg er så lei for det. Det var ikke meningen. Jeg trodde ikke at hun skulle... Hun truet med å ta livet av de små apene, og jeg... jeg...

JANE:

Tarzan, vi må stoppe blødningen. La meg hjelpe ham.

TARZAN:

Nei! Jeg vil at du skal gå.

JANE:

Du må la meg hjelpe ham. Tarzan, du vet hvem jeg er. La meg hjelpe ham.

TARZAN LAR HENNE GÅ BORT TIL KALA. JANE SNAKKER PÅ APESPRÅK.

JANE:

Oh, oh, oh?

KALA (*overrasket*):

Du snakker språket vårt?

JANE:

Litt. Vil du la meg hjelpe ham?

KALA NIKKER. JANE GÅR MOT KEMBO. KEMBO BLIR UROLIG.

KALA:

Hysj.

JANE RIVER AV ET ERME FRA JAKEN SIN OG KNYTTET DET HARDT RUNDT FOTEN DER SKUDDSÅRET ER.

JANE (*til Kembo*):

Det kommer til å bli bedre.

TARZAN:

Pappa.

KEMBO STYKER TARZAN VARMT OVER KINNET.

KEMBO:

Tarzan.

TARZAN:
Pappa!

*TARZAN OG KEMBO KLEMMER. ALLE SMÅAPENE KOMMER FREM.
PROFESSOREN ER OVERVELDET.*

PROFESSOREN:
Jane! Vi har funnet det.

JANE TITTER OPP OG SER ALLE APENE.

JANE:
Det stedet der apene bor.

ET AV APEBARNA KOMMER FREM OG KILER PROFESSOREN I HASEN.

PROFESSOREN:
Iiihihihi!

*JANE SETTER HENDENE I BAKKEN OG ETTERLIGNER EN APE MENS HUN
SIER DE FÅ GLOSENE HUN HAR LÆRT AV TARZAN.*

JANE:
Ahahahooo.

JANE OG PROFESSOREN FORSVINNER INN I APEFLOKKEN.

SCENE 20: TARZAN OG JANE BLIR I JUNGELEN

(Med: Tarzan, Jane, Professoren, Kembo, Kala, Strutte, Stritte, Tanja, Tobi, Tebo, Zazzi, Tonje og apebarna)

KALA TREKKER TARZAN TIL SIDE.

KALA:
Jeg vil ikke at du skal dra.

TARZAN:
Ikke si det.

KALA:
Jeg vet at jeg sa at du kunne bestemme selv, og jeg skjønner hvis du vil dra og lære mer om å være menneske. Men det er ikke det jeg ønsker.

TARZAN:
Jeg trenger å finne ut hvem jeg er.

KALA:
Du hører hjemme her. Sammen med oss. Du har alltid bodd her, og selv om det ikke var jeg som fødte deg så er jeg fremdeles

moren din. Jeg holdt deg i live da du var et spedbarn, og du holdt oss i live i dag.

TARZAN:

Jeg vet. Jeg vil ikke dra fra dere, men jeg har nettopp funnet Jane og professoren, og de har en hel verden å vise meg.

KEMBO, SOM NÅ HAR REIST SEG OPP, SIER BESTEMT.

KEMBO:

La dem bli.

TARZAN:

Hva?

KEMBO:

De kan bli her, hvis de vil. De plager ikke meg.

TARZAN:

Er du sikker?

KEMBO:

Helt sikker.

PROFESSOREN, SOM NÅ HAR APEBARN HENGENDE OVER HELE SEG, ROPER I EKSTASE.

PROFESSOREN:

Hva sier du, Jane, skal vi bare bli her? Blant aper, elefanter og bananer? Min drøm i oppfyllelse. Å bli akseptert av en fremmed art. Å innfiltrere dyrelivet sømløst. Hører du det, Jane? Vi kan være her for alltid!

JANE:

Hva? Men jeg skal jo begynne å studere til høsten.

PROFESSOREN:

Tull og tøys. Dette er livets skole, Jane. Det er det eneste man trenger.

TANJA OG VENNENE TIL TARZAN KOMMER BYKSENDE.

TANJA:

Shit! Vet du hva som har skjedd med oss, eller?

TEBO:

Vi ble fanget, ikke sant.

TOBI:

Også kom vi oss løs.

TEBO:
Fordi jeg rev i stykker nettet.

TOBI:
Nei, jeg rev i stykker nettet.

TEBO:
Hallo!?

TOBI:
Var det ikke jeg som brøt meg løs først, kanskje?

TEBO:
Nei, for jeg gnagde i stykker nettet.

TOBI:
Ja, men jeg spiste nettet mitt.

TEBO:
Gjorde du ikke.

TOBI:
Gjorde jeg vel!

TEBO OG TOBI BEGYNNER Å SLÅSS I KJENT STIL.

TANJA:
Veeeeeent! Det var jeg som reddet oss.

DE TRE FORTSETTER Å DISKUTERE, MENS TARZAN SØKER FORSONING HOS JANE.

TARZAN:
Unnskyld for at jeg ikke stolte på deg.

JANE:
Ikke tenk på det.

TARZAN:
Er du sikker?

JANE:
Ja, jeg hadde heller ikke stolt på meg i den situasjonen.

TARZAN:
Jeg tror ikke jeg kan bli med dere til menneskenes verden.

JANE BLIR SKUFFET.

TARZAN:

Men det er ikke fordi jeg ikke vil. Det er bare det at jeg også vil bli her og passe på at pappa blir helt frisk.

JANE:

Jeg skjønner. Det høres lurt ut.

TARZAN:

Må dere dra med en gang?

JANE TITTER BORT PÅ PROFESSOREN, SOM NÅ HAR BEGYNT Å SLENGE SEG I LIANENE SAMMEN MED APEBARNA.

JANE:

Jeg tror hen kan bli her for alltid.

TARZAN:

Ja! Kan ikke du også det? Bli her for alltid.

JANE (*ler det litt bort*):

Ha, ha, ja, kanskje det.

TARZAN (*optimistisk*):

Ja?

JANE:

Ja, kanskje.

TARZAN:

Kanskje?

JANE:

Kanskje.

TANJA PLYSTRER PÅ DEM. DE RØDMER.

TANJA:

Tror dere de har kysset?

TOBI:

Æsj, nei!

TEBO:

De er jo kjæresten, da.

TOBI:

Er de?

TEBO:

Ja! Visste du ikke det?

TOBI:
Eh, jo.

TEBO:
Skal vi kysse?

TOBI:
HVA? Vi er jo søsken. Det er ekkelt.

TEBO:
Ikke når man er ape.

ZAZZI:
Det er faktisk sant.

TOBI:
Men det er ekkelt fordi det er deg.

ZAZZI:
Det er anna sak.

TANJA:
HALLO! Ingen skal kysse noen.

I jungelen